

عنوان مقاله:

تبیین وضعیت خشونت ساختاری در شهر سنندج

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات اجتماعی ایران، دوره 13، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

محمد صدیق محمدی - دکتری جامعه شناسی بررسی مسائل اجتماعی ایران، دانشگاه کاشان

محمد گنجی - دانشیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه کاشان

یعقوب احمدی - دانشیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

اصطلاح خشونت ساختاری شیوه ای برای توصیف وضعیتی اجتماعی است که در آن به انسان ها صدمه وارد می شود. اندیشمندان این حوزه، خشونت ساختاری را تنزلی اجتناب پذیر در رفع نیازهای انسانی می دانند. در پژوهش حاضر، با تاکید بر تنزل در برخی شاخص های اساسی اقتصادی و اجتماعی، به منزله مصادیق و نمودهای خشونت ساختاری، به این پرسش ها پاسخ داده می شود که وضعیت خشونت ساختاری در شهر سنندج چگونه است و نشانه ها و شاخص های خشونت ساختاری چه دلایل و عوارضی ممکن است داشته باشند. بدین منظور، با تحلیل ثانویه داده های موسسات ارائه اطلاعات و پژوهش های انجام شده، مقوله خشونت ساختاری در شهر سنندج تبیین شده است. یافته ها حاکی از آن است که از نظر شاخص های اقتصادی خشونت ساختاری، شهر سنندج رتبه دوم را در میان مراکز استان های دارای بیشترین آمار بیکاری به خود اختصاص داده و جایگاه نامطلوبی در میان مراکز استان ها از نظر رقابت پذیری اقتصادی دارد و جزء فقیرترین مراکز استان های کشور است. از لحاظ شاخص های اجتماعی خشونت ساختاری نیز این شهر از نظر توسعه یافتگی در شاخص های بهداشت و درمان در جایگاه بیست و پنجم است و از نظر کیفیت زندگی در جایگاه متوسط رو به پایین قرار دارد. نتایج پژوهش نشان دهنده وجود خشونت ساختاری در شهر سنندج است. مسئله ای که پیامدهای آن را می توان در مسائلی نظیر خشونت های بین فردی، افت سرمایه اجتماعی و کاهش مشارکت سیاسی جست و جو کرد.

کلمات کلیدی:

خشونت ساختاری، آمار بیکاری، رقابت پذیری اقتصادی، کیفیت زندگی، کردستان و سنندج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1635114>

